

hvor Distriktslægen bor fjernt fra Politimesteren, hvor kunde være rigtigst at tilkalde denne, nemlig naar han boede i Nærheden af det Sted, hvor Forretningen skulde afholdes. Kort sagt, jeg skal anbefale, at det stilles noget friere, og at man kun giver Reglen saaledes, at det ordentligvis skal være den stedlige Embedslæge. Der vil da alt efter Omstændighederne og deres Bydende kunne tilkalde en anden Læge, ligesom Politimesteren vil have fuld Myndighed til at give Regler efter de stedlige Forhold om, hvilken anden Læge der kan tilkalde. Jeg tror derfor heller ikke, at dette Vndringsforslag Nr. 2, der tilsigter at forandre Lovforslagets Udtryk med Hensyn til, hvilken Læge der skal tilkalde, kan støde paa nogen Modstand fra den ærede Ministers Side. Til selve Hovedbestemmelsen i Lovforslagets § 2, første Stykke, nemlig den, at den Eigsynsforretning, der her omhandles, skal foretages af Politimesteren i Forbindelse med en af ham tilkaldt Læge, er der allerede ved 1ste Behandling udtalt Afslutning, og det maa erkendes, at Undersøgelsen udføres paa den frugtbareste Maade saaledes. Ligesom det foreløbige Forhør kan være veiledende for Lægen, der skal høre, saaledes kan ogsaa Politimesteren have Nytte af at foretage Forretningen samtidig og i Forbindelse med Lægen; han kan instrueres ved mundtlig Udværling med ham, og gennem Spørgsmaal og Forklaringer faae Die for Momenter, som maaske kunde være undgaaede ham, hvis han havde handlet alene. Men jeg skjønner ikke rettere, end at dette gode Formaal meget godt kan opnaas, uden at Budget gives i det fulde Omfang, hvori det er givet i Lovforslaget, hvorefter det ikke tilstedes nogenformelt Undtagelse, hverken saaledes, at Politimesteren undtagelsesvis kan foretage en Eigsynsforretning alene, eller saaledes, at den kan foretages paa een Tid af ham, paa en anden Tid af Lægen. Der er to Tilfælde, hvor jeg mener, at Undtagelse bør kunne tilstedes dels og navnlig af Hensyn til de Kommuner eller Fjonds, der skulle betale Omkostningerne ved Forretningen, men dels ogsaa af Hensyn til Distriktslægens Tid, der dog ogsaa bør respekteres. Disse Undtagelsestilfælde ere for det Første saadanne, som jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling at gjøre opmærksom paa, nemlig hvor et Lægesyn efter Omstændighederne er uden al Interesse for det Offentlige, være sig for Justitien, for Politiet, for Hygieinen, for Medicinalstatistikken eller i anden Henseende. Jeg har mindet om, at der ikke sjældent — om ikke jævnligt — forekomme Tilfælde, hvor Sig findes i en saadan Tilstand, at det er — jeg drister mig til at sige — urimeligt at gjøre dem til Gjenstand for Lægeundersøgelse, hvorimod selvsjælgelig Politiumundersøgelse altid vil være at foretage. Den anden Klasse af Undtagelsestilfælde er de, hvor en Læge allerede har haadt med Siget at gjøre, medder det til Fjogeden, erklærer sig i Stand til at afgive hele det

Skjøn, som vil kunne afgives ved Foretagelsen af en samlet Forretning, og hvor Fjogeden da skjønner, at det efter Omstændighederne kan bero ved den Undersøgelse, som allerede er foretaget fra Lægens Side, og at det, for at jeg her skal bruge det samme Udtryk, er urimeligt at sende Lægen ud for at foretage en ny Undersøgelse i Forening med Fjogeden. Disse to Undtagelsestilfælde har jeg søgt at formulere i Vndringsforslaget under Nr. 3, som jeg tillader mig at anbefale i Interesse af de Fjonds, der skulle betale Forretningen. Jeg har søgt at formulere Forslaget, om jeg saa maa sige, saa imødekommende som muligt, efter at den ærede Minister ved Sagens 1ste Behandling har anført sine Betænkeligheder ved at tilstede saadanne Undtagelsestilfælde, og jeg skal da navnlig henpege paa, at jeg ved de to Klasser af Tilfælde, der ere nævnte, udtrykkelig har sagt, at Lægesynet der undtagelsesvis kan undlades; thi det maa indrømmes, at selv i saadanne Tilfælde og navnlig i det først anførte kan det ske, at Fjogeden ikke finder det forsvareligt at undlade at foretage en ny Forretning i Forening med Lægen. Paa den anden Side forekommer det mig, at den omtalte Hovedregel, at Eigsynsforretningen skal foretages i Forbindelse med en tilkaldt Læge, er givet noget mere indskrænket, end det maaske er rigtigst. Maaske er det i Grunden heller ikke Meningen, at det Ord, hvortil jeg siger, skal betegne nogen Indskrænkning; men naar der i § 2 2det Stykke opregnes Tilfælde, for hvilke Reglen gjælder, og deriblandt det Tilfælde, at Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et pludseligt indtruffet Dødsfald, kan jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at der ogsaa kan forekomme Tilfælde, hvor der fra det Offentliges Side indledes Undersøgelse i Anledning af et indtruffet Dødsfald, uden at dette kan siges at have været pludseligt, og maaske navnlig i dette Tilfælde, ville Forholdene kunne være af den Art, at det vil være høist nødvendigt at foretage Eigsynsforretningerne paa den Maade, som Loven, naar dette Lovforslag vedtages, anser for frugtbarest og hensigtsmæssigst. Jeg anser det for saa meget mere heldigt, om man vil udstemme Ordet „pludseligt“ foran „Dødsfald“ i 4de Linie af § 2, saaledes som det er foreslaaget i mit Vndringsforslag under Nr. 1, som selve Fortolkningen af Ordet „pludseligt“, saa vidt jeg skjønner, er noget vag, og en Fortolkning i Henhold til Eigsynsloven af 1871 maaske kunde føre til Tvivl om, hvorvidt der i dette Ord virkelig laa nogen Begrænsning. Ordene „pludselig Død“ ere nemlig i Eigsynslovens § 1 ved en Parenthes fortolkede saaledes, at derunder høre de Dødsfald, der indtræde uden foregaaende Dødskamp. Med disse korte Bemærkninger tør jeg anbefale ogsaa Vndringsforslaget under Nr. 1 i Forbindelse med de tre andre Vndringsforslag, jeg har tilladt mig at stille.